

Charita Ostrava, Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice, tel.: 596 621 094, bankovní účet: 196352520277/0100

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

③

červenec – říjen 2008

 AKTUÁLNĚ

ÚSPĚŠNÁ BENEFICE PRO HOSPICE

V pátek 19. září 2008 proběhl v ostravské katedrále Božského Spasitele za účasti novojičínského pěveckého sboru **ONDRÁŠEK**, home music kapely **TRABAND** a písničkáře **Jiřího SCHMITZERA** třetí benefiční koncert *Sešli se, aby pomohli...* na podporu dofinancování **Hospice sv. Lukáše**.

Celkový výtěžek z prodaných vstupenek a **DMS je 42 450 Kč** a dalších **7 782 Kč** se vybralo do kasiček. Peníze putovaly na konto povolené veřejné sbírky na dofinancování výstavby Hospice sv. Lukáše. Věříme, že koncert byl pro více než 400 návštěvníků a čestných hostů zajímavým kulturním i společenským počinem. Dramaturgie koncertu se i letos snažila, aby v nádherném duchovním prostoru ostravské katedrály Božského Spasitele vystoupila netradiční směs hudebních stylů, které nejsou pro tento prostor zcela typické, a oslovila co možná nejširší veřejnost. Samozřejmě je smyslem koncertu také příležitost k šíření hospicových myšlenek souvisejících s důstojným umíráním jako přirozené součástí lidského života.

Srdečně děkujeme za vystoupení uměleckým souborům, moderátorům - *Aleši*

Juchelkovi a *Stanislavě Vidumské*, hostům a všem návštěvníkům, kteří svým dílem podpořili hospicovou myšlenku. Speciální poděkování za spolupráci patří TV NOE, televizi dobrých zpráv, která zrealizovala přímý přenos koncertu, a pro zájemce, kteří koncert nestihli, připravuje reprízy (www.tvnoe.cz).

Za převzetí záštity velice děkujeme ostravsko-opavskému biskupovi, primátorovi statutárního města Ostravy a hejtmanovi Moravskoslezského kraje. Statutární město Ostrava podpořilo koncert dotací ze svého rozpočtu a další náklady se nám podařilo pokrýt díky laskavé finanční podpoře partnerů. Za podporu jsme velice vděční, bez ní by se akce nemožná realizovat. Všem patří velké **PODĚKOVÁNÍ!**

Velmi si vážíme ochoty a vstřícnosti všech, kteří se na koncertě podíleli. Pro Charitu Ostrava jako organizátora akce je to výrazem velké důvěry a smyslu existence Hospice

(Pokračování na následující straně)

(Pokračování z předchozí strany)

sv. Lukáše, který slouží lidem nevléčitelně nemocným v závěrečném stádiu života.

Velké poděkování patří také všem partnerům koncertu, kteří akci finančně nebo jiným způsobem podpořili: AB Style, s. r. o., Anton Doboš - PRIMA gastronomie a restaurace v DK Města Ostravy, ARJO HOSPITAL EQUIPMENT, s. r. o., Auto Heller, s. r. o., CITY INVEST OSTRAVA, spol. s r. o., Český rozhlas Ostrava,

Epona Ostrava - výlepková služba, Fórum dárců, o. s., Hitrádio Orion, Janáčkova filharmonie Ostrava, Kiss Morava, Librex, spol. s r. o., LINET spol. s r. o., Ostravské stavby, a. s., Ovanet, a. s., Pavlínek, s. r. o., Pharmakon, spol. s r. o., Primus CE, Program Ostrava - NAKLADATELSTVÍ MISE, s. r. o., Rádio Čas, Revírní bratrská pokladna, Římskokatolická farnost Moravská Ostrava, Štěrkovny spol. s r. o. Dolní Benešov, Vema, a. s., VÍTKOVICE ARÉNA, a. s.

Hospic sv. Lukáše oslavil rok provozu

Rok provozu má za sebou Hospic sv. Lukáše, první hospic v regionu. U této příležitosti byl pro veřejnost připraven *den otevřených dveří, děkovaná mše svatá a benefiční koncert* na podporu dofinancování stavby.

„Umírání a smrt je potřeba vnímat jako přirozenou součást života Charitní Hospic sv. Lukáše usiluje o vytváření důstojných podmínek pro závěr života pacientů převážně s onkologickou diagnózou, u kterých již byla ukončena léčba,“ přiblížil smysl hospicové péče ředitel Charity Ostrava Martin Pražák na tiskové konferenci, kterou Charita Ostrava pro média připravila 15. 9. 2008 přímo v Hospici sv. Lukáše. Dalšími hosty, kteří pro média zhodnotili první rok provozu, byli ředitel Diecézní charity ostravsko-opavské Mgr. Lukáš Curylo a náměstek hejtmana Moravskoslezského kraje pro sociální věci a kulturu. Právě MS kraj letos významně přispěl na dofinancování dosud nespelené stavby hospice částkou 10 mil. Kč.

„Již podruhé otvíráme dveře hospice veřejnosti, aby se lidé mohli seznámit s prostředím a odborným personálem tohoto specializovaného zdravotnického

zařízení, které nezastupitelně doplňuje zdravotní systém péče o pacienty,“ vysvětlil účel dne otevřených dveří v hospici s kapacitou 30 lůžek ředitel Pražák. Příležitosti návštěvy hospice využilo 80 návštěvníků laické i odborné veřejnosti.

Od otevření hospice jeho služeb využilo 188 pacientů, z toho z toho 6 bylo propuštěno do domácí péče, 3 rehospitalizováni a pro 207 pacientů byl hospic posledním životním zastavením. Samozřejmostí hospicové péče je podpora blízkých osob pacienta a také jejich neomezený přístup a pobyt v zařízení. Těchto služeb využívá asi polovina rodin, z čehož další polovina využívá i přistýlek v pokojích pacientů.

Hospic sv. Lukáše vznikl díky významné dotační podpoře statutárního města Ostravy, Ministerstva zdravotnictví ČR, Moravskoslezského kraje a příspěvků mnoha nadací, firem i drobných dárců v rámci Tříkrálové sbírky a dalších veřejných sbírek. Ke splacení chybějící částky celkové investice, včetně vybavení, ve výši 123,3 mil. Kč schází ještě 3,45 mil. Kč, které musí Charita Ostrava splatit do konce roku 2008.

Významné dary pro Charitu Ostrava

• PHARMAKON A AB STYLE PODPŮRILI HOSPIC

Firemní dárcé z Frýdku-Místku v uplynulém období významně přispěl k dofinancování stavby Hospice sv. Lukáše, specializovaného zdravotnického zařízení pro pacienty v závěrečném stádiu života. Firma AB Style, s. r. o. podpořila hospic částkou 100 tis. Kč. Velice děkujeme za důvěru a podíl na realizaci charitního díla.

• C&A MODA POMÁHÁ LIDEM V NOUZI

Firemní politika společnosti C&A Moda v ČR umožňuje, aby se oděvy vrácené v reklamačním řízení, či drobně poškozené pravidelně dostávaly k lidem v nouzi přes poskytovatele sociálních služeb, jakým

je v ostravském regionu Charita Ostrava. Pravidelně dodávané oblečení se distribuuje k uživatelům sociálních služeb, především k lidem bez domova a k matkám s dětmi v tísní. Děkujeme firmě C&A Moda za významnou materiální podporu směřující lidem v nouzi.

• POLEPY AUT OD GRAPHICLINE

Veškerý vozový park, který Charita Ostrava využívá k zajišťování svých sociálních a zdravotních služeb, je označen kontaktními údaji organizace. Bezplatně je zajistilo ostravské grafické studio Graphicline, se kterým dlouhodobě spolupracujeme. Děkujeme za podporu!

Jiný svět - Sebeobhájci

Na Evropských dnech handicapu, konaných letos v říjnu v Ostravě, se představila skupina, která si říká Sebeobhájci. Jsou to mladí lidé, kteří se pravidelně scházejí k různým aktivitám – společným pobytům v ČR i v zahraničí, k řešení svých problémů v komunikaci s okolím, v rodině i mezi sebou. Pomáhají při akcích pro handicapované, pracují na zahradě v hospici. Organizují hudební a sportovní vystoupení, která si sami vytvářejí. Hrají divadlo v socioterapeutické dílně. Zdá se vám, že to jsou aktivity a zájmy mladých lidí všeobecně?

Je tu malý rozdíl. Sebeobhájci jsou totiž lidé s mentálním postižením. Před několika lety byla třem z nich nabídnuta účast na seminářích pořádaných Inclusion Europe o prosazování zájmů a potřeb handicapovaných jimi samými. K těm postupně přibýli další a nyní má skupina 12 členů, z toho tři partnerské dvojice. Svě členy si vybírají sami – o zájemci rozhoduje celá skupina a on musí prokázat, že nebude jen čárkou v účasti, ale chce opravdu pracovat na sobě i okolí.

Ono totiž pro život není nejdůležitější, zda umíme číst, psát a počítat a jaké IQ nám naměří v Mense. Co je důležité – je sebevědomí – vědomí své ceny pro sebe i ostatní. A také umění komunikace – domluvit se, přijmout kompromis, prosazovat a obhajovat své zájmy. A v neposlední řadě také schopnost empatie. Uvědomit si, že

můj handicap (Kdo z nás žádný nemá? Jen některé nejsou viditelné.) mi nepřináší právo myslet jen na sebe na úkor druhých. Každý člověk má své dětství, dospívání i dospělost. Ta byla v minulosti a někdy je ještě i dnes mentálně postiženým upírána. Jestliže někdo zůstane „věčným dítětem“, není to i naše vina? Možná je náš handicap právě

v tom, že nadměrně ochraňujeme. Neplníme si tím vlastní potřebu být tím silnějším, chytřejším?

Lidé s mentálním postižením budou vždy potřebovat pomoc společnosti – příspěvky, určité výhody, asistenci. Potřebují však také možnost práce, svobodného rozhodování, partnerství, možnost výběru i odpovědnost za své rozhodnutí. Nechtějí svět laskavého bezpečí ve vymezeném prostoru. Chtějí ten náš s jeho radostmi i strastmi. To je to, oč usilují Sebeobhájci.

Mgr. Luisa Benedíková, supervizoř CHO

Pokladničky přinesly Hospici desítky tisíc

Děkujeme všem drobným dárcům a příznivcům, kteří podpořili dofinancování charitního Hospice sv. Lukáše příspěvkem do veřejných pokladniček umístěných v ostravských prodejnách **Europa Möbel, Baumax, Caritas – Karmelitánské nakladatelství, v Lázních Sanatoria Klimkovic**. Výnos z pokladniček za období od roku 2006 do června 2008, kdy proběhlo úřední odpočetění, je celkem **51 712,50 Kč**. Z toho v pokladniče v Hospici sv. Lukáše se nastřádalo 33 629 Kč. Částka byla připsána na konto povolené veřejné sbírky na dofinancování stavby Hospice sv. Lukáše – s číslem konta u KB Ostrava 5050277/0100.

Všem společnostem patří velký dík za to, že instalaci kasiček na veřejných místech laskavě umožnili. **Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat!**

Samaritán Open po desáté

Počátek září je v Charitním domě sv. Františka již tradičně spojen s přípravou turnaje azylových domů v malé kopané Samaritán Open. Letos proběhl jubilejní 10. ročník tohoto turnaje, do něhož jsou zapojeni uživatelé azylových domů i jejich personál. Jubilejní fotbalové klání proběhlo ve znamení pohody a krásného podzimního počasí.

Ač je turnaj otevřen všem azylových domům v republice, soutěžila mezi sebou jen čtyři muž-

stva. Po velmi vyrovnaných bojích si nakonec ve finálovém utkání změily síly týmy Elim Vsetín a domácí Charitní dům sv. Františka. Vítězem turnaje se po litém boji stalo mužstvo Elim Vsetín. Určitě zasluženě, vzhledem k vyrovnanému výkonu celého mužstva.

Turnaj zakončil svým pozdravem vzácný host Petr Bernady, jehož jméno je spojeno jak s dlouholetým vedením CHD sv. Františka, tak právě s myšlenkou tohoto ojedinělého fotbalového setkání mužů bez domova.

Samaritán Open 2008 ve výsledcích:

1. místo: AD Elim Vsetín
2. místo: CHD sv. Františka – Charita Ostrava
3. místo: Armáda Spásy Krnov
4. místo: Kontaktní místoM – Charita Ostrava

Nejllepší hráč: Petr Jícha - KM Charita Ostrava

Nejllepší brankář: Jiří Hanák - Elim Vsetín

Nejllepší střelec: Karel Kubiš - Elim Vsetín (5gólů)

„LIDÉ BEZ DOMOVA: PŘÁTELSTVÍ + POROZUMĚNÍ = NADĚJE“

Jiří Linart, CHD sv. Františka

RC Klubičko rozšířilo svůj program

V uplynulém školním roce jsme v charitním rodičovském centru RC Klubičko – pobočka Bělský les – rozšířili provoz o dva odpolední bloky určené hlavně rodičům, kteří mají děti v předškolním věku. Do těchto bloků zařazujeme i jednorázové akce typu broučkáda, pirátský den, květinový den apod.

Podařilo se nám kontaktovat nové interní spolupracovníky, a tím rozšířit naše služby. Nyní k nám dochází 1× za měsíc psychologka, pro nejmenší je k dispozici zdravotní sestra, která

například učí maminky, jak mohou své děti masírovat a přednáší o výživě atd.

RC Klubičko navštěvuje velmi aktivní maminka Eva, která nám šije didaktické pomůcky, pro nás jinak cenově nedostupné. Její výrobky jsou pěkné a precizně provedené. Maminky se aktivně zapojují také do bloku vaření. Samy přinášejí recepty a podílejí se na přípravách pokrmů. Velmi oblíbené jsou i sezónní burzy.

O činnosti RC Klubičko svědčí vzkazy na webu www.ostrava.caritas.cz:

„Chtěla bych pochválit všechny pracovnice Klubička, pobočky Bělský Les, za skvělou práci, kterou pro maminky a děti vykonávají. Mnohé maminky na mateřské dovolené, včetně mě, by si to bez Klubička vůbec nedokázaly představit. Skvělé programy s cvičením a zpíváním pro děti a také výběr činností pro maminky velmi usnadňuje toto nelehké období jakéhosi vyloučení maminek ze společnosti. Rodičovského centra si proto moc vážím a myslím, že v dnešní době je jeho existence pro maminky velkou pomocí. Děkuji za to, že jste.“

Hanka

Hanka k nám dochází již druhým rokem. V té době měla její holčička velké potíže se spaním, takže Hanka chodila malou vyloženě unavit, aby alespoň chvíli spala. Chodila několikrát týdně. Postupně jsme navazovaly kontakt a ona ze sebe uvolnila všechny negativní emoce

způsobené vyčerpáním z péče o dítě, které pláče skoro celou noc. Bylo pro ni nesmírně důležité, aby jí někdo naslouchal a podpořil, aby vydržela toto nelehké období.

*Hořínková Petra Dis.
RC Klubičko*

Tři letní vernisáže v galerii G

• TÁTA FRČEL V CHARITNÍ GALERII

V pořadí čtvrtou vernisáž uměleckých děl přivítala charitní galerie G v úterý 1. 7. 2008. Soubor fotografií a výtvarných prací připravilo charitního rodičovské centrum Klubičko v rámci celorepublikové kampaně Síť mateřských center „**Táta dneska frčí!**“, která apeluje na posílení role otce ve společnosti a motivaci otců k většímu zapojení do života rodiny a rodičovských center.

Pracovnice RC Klubičko připravily společně s maminkami, tatínky a jejich ratolestmi ukázkový pohybový blok, který je jedním z programů pestré nabídky aktivit v obou pobočkách charitních Klubiček. „*Aktuálně jsou zařazovány také programové bloky zaměřené pro tatínky a děti, kteří dosud nebyli častými návštěvníky našeho centra. Jsme ale samy překvapeny, že tatínci začali chodit, a umí si s dětmi společný čas opravdu*

užít“ s úsměvem říká Petra Hořínková, koordinátorka Klubička, pobočky v OV-Bělském lese.

• SEN SIGMUNDA FREUDA

V období července a srpna proběhla v galerii G výstava nejlepších děl žáků ZŠ s názvem „**Můj sen**“. Výtvarné práce vznikly v rámci 12. ročníku mezinárodní výtvarné soutěže k propagaci života a díla Sigmunda Freuda mezi odbornou a laickou veřejnost. Soutěž a související Freudův Folklorní Festival připravuje příborská Společnost Sigmunda Freuda - zastoupená paní Mgr. Marií Šupovou. Pestrobarevná díla mladých umělců ve věku 3 až 26 let byla ozdobou interiéru Charitního střediska Gabriel.

• ŽIVOT DOMA I V CIZINĚ

V září a říjnu hostila galerie G soubor fotografií Pavla Gomoly „**Život doma i v cizině**“. Fotografie zachycovaly rozmanité podoby života v mnoha zemích světa. Pan Gomola dlouhodobě připravuje pro zájemce cestovatelské besedy s promítáním v sále střediska Gabriel, za což mu patří velké poděkování.

Náš rozhovor

V tomto čísle jsem požádala o rozhovor Mgr. Věru Ptáčnickovou, bývalou profesorku češtiny, která jako dobrovolná spolupracovnice Charity Ostrava už dlouhou dobu velice operativně pečuje o pravopisnou a stylistickou korekturu čtvrtletníku a výroční zprávy.

Mohla bys, prosím Tě, čtenářům čtvrtletníku říci něco o svém životě?

Narodila jsem se v Ostravě, rok před začátkem 2. světové války. Do základní školy a gymnázia jsem chodila v Ostravě. Po maturitě jsem studovala češtinu a dějepis na Univerzitě Palackého v Olomouci. Promovala jsem v r. 1961, ale již rok předtím jsem se vdala. Manžel Jan studoval geologii, promoval rok přede mnou, a pak musel ještě na půl roku na vojnu. Začínali jsme tedy od nuly. Začala jsem učit na ZŠ, ale za 3 měsíce jsem nastoupila na mateřskou dovolenou. Narodila se nám dcera Marie. Po krátké mateřské, tehdy byla pouhé 4 měsíce, jsem šla opět učit. Za necelé 2 roky se nám narodila druhá dcera Jana a 2 roky po ní syn Petr. To už jsem zůstala v domácnosti.

Když měl Pěta 3 roky, hlásila jsem se do zaměstnání, ale ve školství nebylo právě místo, a tak jsem dělala brigády v knihovně. Po roce, v říjnu, jsem nečekaně nastoupila na místo češtináře, který měl těžký úraz. Bylo to na Střední odborné stavební učiliště ve Vitkovcích. Na takový typ škol se za totality často dostávali právě učitelé, kteří neměli „dobrý kádrový profil“. Tam jsem učila až do odchodu do důchodu. V té době jsem ale třikrát byla na tehdy už dlouhodobé mateřské dovolené, protože se nám narodily další 3 děti: synové Marek a Tomáš a nakonec dcera Pavlínka, která v 11 letech zemřela na leukemii. Všechny naše děti už žijí v manželství a jsem vděčná Pánu, že mají věřící partnery. Máme už 16 vnoučat. Nejstarší vnučka má 20 roků, nejmladší vnuk rok. Já jsem rok po druhé těžké operaci páteře a chodím o dvou francouzských berlích, tak aspoň pomáhám s úpravami a opravami různých tiskovin.

Jak vzpomínáš na skaut?

Ve třetí třídě obecné školy nás učil náboženství P. Filgas, který nám nadšeně vyprávěl o skautu. To mě zaujalo, a tak jsem začala chodit do skautského oddílu a jezdit na skautské tábory. Moc dlouho to ale netrvalo, protože skaut byl zrušen. Ještě v roce 1950 to byl tábor pod hlavičkou „lesní brigáda“, ale pak byl P. Filgas přeložen do pohraničí, do vesničky Pitárné. Tam jsme za ním my skautky jezdily a dělaly si takové tajné minitábory. Ve skautu jsem získala kontakt s věřícími mladými lidmi, a to určilo směr mého života.

Jak ses vyrovnala s předčasnou smrtí Pavlínky?

Pavlínka byla naše šesté dítě. Když měla 4 roky, onemocněla leukémií. Zpočátku se dařilo nemoc stabilizovat, ale po třech letech nastal relaps.

Byla pak velmi často v nemocnici. V jedenácti letech, těsně po sametové revoluci, nemoci podlehla. Snad díky tehdejší euforii jsem dobu po její smrti prožívala v takovém zvláštním ovzduší. Jistě nám i jí samé pomáhala víra. V té těžší fázi své nemoci prohlášovala, že se těší do nebe. Tak evangelizovala i své okolí. Víím, že jeden lékař říkal, že tím byl velmi osloven,

a prý později dokonce konvertoval. Moc vděčíme za pomoc také našemu otci biskupovi Františkovi. Ten byl tehdy farářem v Mar. Horách. Hodně se s Pavlínkou sblížil, často ji navštěvoval a ona se na něho vždy velmi těšila. I pro nás to bylo velkou oporou. Pavlínka se hodně modlila za nové biskupy a také on byl brzy po její smrti jmenován biskupem.

Jak ses seznámila se salesiány?

V šedesátých letech jsme začali s dětmi chodit do kostela Dona Boska. Děti tam chodily do dětského sboru, v neděli po mši svaté měly i náboženské vzdělávání. Tam jsme chodili až do r. 1973, kdy komunisté kostel zavřeli. Na tajných duchovních cvičeních jsme se poznali s otcem Václavem Filipcem a také s mnoha lidmi, kteří měli bližší vztah k salesiánům. Když jsme se dověděli o činnosti Sdružení salesiánských spolupracovníků, projevíli jsme zájem o tuto práci a po běžné přípravě jsme byli mezi ně přijati.

Za rozhovor poděkoval Mgr. Miroslav Machálek

Dvě kila pomerančů a Boží požehnání

Vyprávěl mi jeden čtyřicátník, který se rád prezentuje coby cestovatel jak zeměpisný, tak životní. Když se rozvypráví, tak se vždy dostaneme do doby těsně před sametovou změnou. Tehdy prožil své životní dobrodružství. Dostal se za železnou oponu, a hned do Paříže. A aby toho zajímavého nebylo málo, tak tam byl ve dnech, kdy se zprovozovaly před Louvrem skleněné pyramidy coby vstupy do podzemí. Všechno to dýchalo opět trochu i tím revolučním a šokujícím, ale zvláště architektonicky originálním. Srovnání s Bastilou by asi bylo silné. Krev netekla a debaty odborné veřejnosti byly sice zarputilé, ale ne nenávistné. Spíše se možná navázalo na pozdější atmosféru kolem stavby Eiffelovy věže. Tam originální zvláště technicky. Dnes nápaditě v rovině konfrontace dob a stylu. A cestovatel čtyřicátník neopomene připojit k těmto vzpomínkám drobnou úvahu životní filosofie „zpětně“:

„Bylo mi něco přes dvacet. Pobyt v Paříži a ideje, které jsem vyvodil ze shlédnutího a slyšeného, mě jen a jen podpořily v životních pokusech o originalitu a konfrontaci. Dokázal jsem se nadchnout a myslím, že se mi i podařilo pár dobrých věcí, těch životních, vytvořit a prožít. A jako rád vzpomínám na mé turistické pokusy konce osmdesátých let, rád vidím i toto mé životní údobí ‚konce let mladických‘. Byla to má Paříž. Dobrodružná a inspirující.“

A když se pak dostaneme k současným cestám a plánům do budoucna, převládá střídmost. Dovolil si sice cestu do pralesa, ale utkvěl mu v paměti nakonec jen jeden strom, urostlý a krásný. Co se týče jeho oblíbených velkoměst, tak znovu objevuje Prahu a chystá se do Barcelony. Závěrem pak podotýká, že nyní „v půli“ své životní cesty není toliko skeptikem, ale spíše člověkem, který se umí zastavit u věci i bez atributu převratného. Říká to ještě jinak:

„Když mně něco nadchlo ve dvaceti, tak jsem udělal dva kroky k onomu. Když mně něco nadchne nyní, tak podstoupím a vidím však v důsledku více věci hodných nadšení. A jsem vděčný, že tyto věci vidím – hodny nadšení. Dokonce mne život nedávno krásně překvapil. Měl jsem vyřešit jednu věc, která by pro mě ve dvaceti byla převratná a možná i krkolomná. Po čase mi došlo, že nejlépe bude, když k ní přistoupím s klidem a nechám něco na Prozřetelnosti.“

Tak jsem si tedy šel koupit dvě kila pomerančů a šel se pomodlit do kostela. Nebylo nutno, jako u Paříže, aby bylo revolučno a konfrontace. Bylo to i jiné než v pralese, kde motivujícím byl vzrostlý strom – ten už byl skácen. Boží požehnání a dvě kila pomerančů. A z oné zdánlivě věci krkolomné se nenápadně tvoří záležitost, která krky neláme. Ale do Barcelony se stejně chystám, a opět s trochou nadšenectví“ dodal šibalsky cestovatel čtyřicátník. k.u.f.a. 2008

FORMOU DMS MŮŽETE PŘÍSPÍVAT BEZSTAROSTNĚ - PRAVIDELNĚ

Provozovatel služby dárcovských SMS – občanské sdružení Fórum dárců – přišlo s novou možností pro lidi, kteří by chtěli menší částkou pravidelně podporovat vybraný dobročinný projekt, kterému věří a považují ho za potřebný. Nyní lze formou DMS přispívat pravidelně každý měsíc po dobu jednoho roku. Stačí odeslat SMS ve tvaru DMS ROK HESLOPROJEKTU na číslo 87 777 a každý měsíc Vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč, z čehož 27 Kč obdrží příjemce podpory.

Dárci, kteří by touto formou chtěli pravidelně podporovat charitní projekt Hospice sv. Lukáše, mohou tuto dobrou vůli vyjádřit odesláním hesla **DMS ROK HOSPICLUKAS** na číslo **87 777**. Více informací najdete na **www.darcovskasms.cz**.

Všem stávajícím i budoucím dárcům za jejich podporu a sympatie velice děkujeme!

BLAHOPŘEJEME

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ NAŠICH SPOLUPRACOVNÍKŮ V OBDOBÍ ČERVENCE AŽ ZÁŘÍ ROKU 2008

Bečicová Dagmar
Belobradová Andrea
Dostálová Martina
Goliašová Lucia Mgr.

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ
Hájek Jaroslav MUDr.
Holubová Irena
Julínková Tereza

Mochová Marie
Pražák Martin
Vodvářka Pavel MUDr.

Barčová Ludmila
Bučková Olga
Dluhošová Martina

PRACOVNÍ VÝROČÍ
Drápelová Ludmila
Kupková Ivanka
Mikulová Zdeňka Ing.

Slivková Anna
Štivarová Markéta
Zubková Ivana

Aktuální počet zaměstnanců v Charitě Ostrava k 30. 10. 2008: **225**

*Všechno, co chceme unést, uneseme.
Je to zákon duchovního života.
Jediná překážka je strach.*

E. Gondge

**Do dalších let přejeme oslavencům hodně zdraví, štěstí,
pracovních i životních úspěchů a Božího požehnání.**

Dofinancování stavby Hospice sv. Lukáše můžete podpořit dárcovskou SMS.

Stačí napsat zprávu ve tvaru: **DMS HOSPICLUKAS**,
a poslat na číslo **87 777**.

Cena DMS je 30 Kč z čeho 27 Kč obdrží Hospic sv. Lukáše.

Pokud byste se rozhodli hospic podporovat pravidelně každý
měsíc po celý rok, zašlete na stejné číslo 87 777 zprávu ve
tvaru **DMS ROK HOSPICLUKAS**.

Číslo sbírkového konta na dofinancování stavby:
5050277/0100 (KB Ostrava).

Děkujeme... Charita Ostrava

 Pharmakon

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava,
Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice,
pro vlastní potřebu nákladem 1000 ks,
neprodejné. Registrace: MK ČR E14375
Redakční rada: Ing. Mgr. Miroslav Machálek,
P. František Kuřa, Mgr. Marie Monsportová,
Zodpovědná osoba: Ing. Dalibor Kraut, tel.: 596 787 691,
e-mail: dalibor.kraut@caritas.cz
www.ostrava.caritas.cz

